

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518010668
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1518010668.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a členov senátu JUDr. Petra Šamka a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného S. R., stíhaného pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/ Trestného zákona, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 25.10.2018, sp. zn. 3T/75/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 15. 11. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného S. R., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V uznesením pod sp. zn. 3T/75/2018 zo dňa 25.10.2018, , podľa § 238 ods. 3, § 72 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku rozhodol tak, že ponechal obžalovaného S. R. vo väzbe a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obžalovaného S. R. dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť priamo do zápisnice po vyhlásení rozhodnutia, ktorú obhajca následne písomne odôvodnil tak, že prvostupňový súd dôvodil tým, že obžalovaný je pri dvoch (z troch) skutkov usvedčovaný výpoveďami policajtov a že bol v minulosti mnohokrát odsúdený s tým, že pokiaľ ide o konštatovanie prvostupňového súdu v súvislosti s vykonaným dokazovaním výsluchmi policajtov, dáva do pozornosti sťažnostného sudu, že obžalovaný viackrát upozorňoval na nezákonnosť služobného zákroku policajtov, preto je potrebné oboznámiť sa s nim aj v rámci rozhodovania o väzbe. V nadväznosti na uvedené je potom právne bezvýznamné konštatovanie súdu o obžalovaného predchádzajúcich odsúdeniach ako o dôvode pre jeho stíhanie väzobným spôsobom. Obmedzenie ústavou zaručenej osobnej slobody väzbou má mať preventívny a zabezpečovací, ale nie represívny účel a pokiaľ taký významný zásah do osobnej slobody nie je nevyhnutný, alebo jej účel je možné dosiahnuť aj inými prostriedkami, obhajca je toho názoru, že je ich potrebné uprednostniť pred väzbou. V tomto smere obžalovaný vyhlasuje, že je ochotný prijať a dodržať aj všetky prípadné obmedzenia, ktoré mu súd v súvislosti s prepustením z väzby uloží s vedomím následku ich nedodržania a pre prípad prepustenia z väzby na slobodu navrhuje okrem prijatia uloženia primeraných povinností a obmedzení ustanoviť nad obžalovaným dohľad probačného a mediačného úradníka v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, pretože je presvedčený, že v prípade obžalovaného možno účel väzby dosiahnuť aj týmto spôsobom.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o sťažnosti dňa 02.11.2018.

Podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy SR osobná sloboda sa zaručuje.

Podľa čl. 17 ods. 2 Ústavy SR nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy SR do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950

- každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť a nikoho nemožno pozbaviť slobody, okrem prípadu, pokiaľ sa tak stane na základe postupu stanoveného zákonom, zákonného zatknutia alebo pozbavenia slobody za účelom predvedenia pred príslušný súdny orgán pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, alebo ak je to dôvodne považované za potrebné za účelom zabránenia spáchania trestného činu alebo útoku po jeho spáchaní (čl. 5 ods. 1 písm. c/),

- každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený osobnej slobody, má právo podať návrh na začatie konania, v ktorom súd urýchlene rozhodne o zákonnosti pozbavenia jeho slobody a nariadi prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné (čl. 5 ods. 4).

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

- bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 3.

Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a/ písm. b/ písm. c/ Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

- záujmové združenie občanov alebo dôveryhodná osoba ponúkne prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že obvinený sa na vyzvanie dostaví k policajtovi, prokurátorovi alebo na súd a že vždy vopred oznámi policajtovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju - písm. a/
- obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho - písm. b/,
- s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu - písm. c/.

Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a/ až c/ alebo e/, alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 4 alebo podľa § 80 ods. 3, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ak je obvinený stíhaný pre trestné činy terorizmu, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku, ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený súd v prvom rade uvádza, že prvostupňový súd správne rozhodol jedným výrokom o ponechaní obžalovaného vo väzbe a o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, avšak poučenie o opravnom prostriedku v napadnutom uznesení prvostupňového súdu nebolo správne, keďže prvostupňový súd v ňom neuviedol, že proti napadnutému uzneseniu možno podať sťažnosť iba ihneď po vyhlásení uznesenia. V prípade rozhodnutia podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku (výslovne sa na toto ustanovenie odkazuje aj v § 238 ods. 3 Trestného poriadku), je možné podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia všetkými procesnými stranami (§ 83 ods. 2 Trestného poriadku), čo platí aj o súvisiacich výrokoch, ktorými sa rozhoduje o nahradení, resp. nenahradení väzby, pričom však toto pochybenie nemožno považovať za nadmieru zásadné a závažné, ktoré by bránilo v danej väzobnej veci sťažnostnému súdu rozhodnúť.

Sťažnostný súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku jednak správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola podaná sťažnosť a jednak konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3T/75/2018 bola dňa 22.10.2018 prijatá obžaloba, podaná na S. R. Okresnou prokuratúrou Bratislava V, č. k. 3 Pv 219/18/1105, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ písm. d/ Trestného zákona,

pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom.

Na základe podanej obžaloby predseda senátu prvostupňového súdu určil termín neverejného zasadnutia s účasťou procesných strán na rozhodnutie o väzbe v zmysle § 238 ods. 3 Trestného poriadku na 25.10.2018, na ktorý predvolal, resp. o ňom upovedomil obžalovaného, obhajcu a prokurátora. Počas samotného konania prokurátor navrhol ponechanie obžalovaného vo väzbe, obhajca navrhol prepustenie obžalovaného z väzby, prípadne uloženie primeraných obmedzení a povinností, k čomu obžalovaný dodal, že t. č. ešte stále dochádza do CPLDZ Hraničná 2 v Bratislave - má nariadenú protitoxikomanickú ambulatnú liečbu.

Sťažnostný súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 7Tp/35/2018 zo dňa 02.05.2018, z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť dňa 29.04.2018. Obžaloba bola podaná na prvostupňový súd dňa 22.10.2018 a prvostupňový súd rozhodol o ďalšom trvaní väzby po podaní obžaloby dňa 25.10.2018, pričom predložil spis tunajšiemu súdu na rozhodnutie o sťažnosti dňa 02.11.2018. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že boli zachované jednak lehota dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej 7 - mesačnej lehoty väzby v prípravnom konaní na podanie obžaloby v zmysle § 76 ods. 2 Trestného poriadku a jednak lehota päť pracovných dní pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní pre predloženie spisu sťažnostnému súdu na rozhodnutie o sťažnosti voči rozhodnutiu o väzbe v zmysle § 76 ods. 3 prvá veta Trestného poriadku.

Z predloženého dôkazného materiálu v spise vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti predbežne nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo vznesené obvinenie, boli spáchané, majú znaky trestnej činnosti a existuje aj dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný konal tak, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a v podanej obžalobe. V tejto súvislosti treba poukázať predovšetkým a najmä na výpovede svedkov E. F. a C. I. (vo vzťahu ku skutku pod bodom 1./), výpovede svedkov C. I. a C. Q. (vo vzťahu ku skutku pod bodom 2./), na doznanie obžalovaného a výpovede svedkov (vo vzťahu ku skutku pod bodom 3./), na znalecké posudky KEÚ PZ Bratislava a znalkyne Y. H. Q., ako i na odborný posudok Hasičského a záchranného útvaru hl. mesta SR Bratislavy. treba súčasne poukázať na fakt, že vec je po podaní obžaloby, pričom v tomto štádiu konania, v ktorom sa nachádza prejednávaná vec, nemusí byť preukázaná vina bez dôvodných pochybností, ako je to nevyhnutné na uznanie viny v prípade dokazovania vykonaného v konaní pred súdom, ale postačuje, aby bolo možné z doteraz vykonaných dôkazov konštatovať existenciu dôvodného podozrenia (zákonná formulácia predvetia § 71 ods. 1 Trestného poriadku), čo je splnené a z doteraz vykonaných dôkazov v prípravnom konaní nie je možné urobiť záver, že by bolo trestné stíhanie vedené voči obžalovanému nedôvodne, resp. záver o zjavnej neopodstatnenosti vzneseného obvinenia, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že vo veci bola podaná obžaloba, ktorá bola súdom prijatá, keďže už bol určený termín konania hlavného pojednávania. Bude úlohou dokazovania v súdnom konaní vykonať procesnými stranami navrhnuté relevantné dôkazné prostriedky, vykonané dôkazy posúdiť z hľadiska zákonnosti, závažnosti a pravdivosti, resp. vierohodnosti a dôsledne a objektívne ich vyhodnotiť v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku a spravodlivo rozhodnúť o podanej obžalobe. To, že je obžalovaný vo väzbe, neznamená, že musí byť uznaný aj vinným zo žalovanej trestnej činnosti a nemôže byť spod obžaloby oslobodený, resp. súd nie je viazaný ani právnym posúdením skutku v obžalobe.

Čo sa týka posúdenia existencie dôvodov väzby, tak sťažnostný súd v súlade s napadnutým uznesením zistil existenciu dôvodov preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Dôvodná obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti, z ktorej je obžalovaný podozrivý v prípade jeho prepustenia na slobodu, vyplýva z nasledujúcich konkrétnych skutočností, týkajúcich sa okolností prípadu a osoby obžalovaného.

Obžalovaný je podozrivý zo spáchania závažnej, najmä drogovej trestnej činnosti, týkajúcej sa nelegálneho konania, spočívajúceho v spotrebe a držbe zakázaných látok, a to napriek tomu, že už bol 13-krát súdne prejednávaný pre rôznu (najmä majetkovú) trestnú činnosť, t. č. sa nachádza v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a predbežne sa ukazuje, že predchádzajúce postihy sa celkom zrejme minuli svojim účinkom, pričom podľa znalkyne je navyše drogový závislý - je indikované uloženie ochranného liečenia.

Sťažnostný súd sa zaoberal aj možnosťou nahradenia väzby u obžalovaného a dospel k záveru, že väzbu nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie, ktoré sa vzťahujú k osobe obžalovaného a najmä k povahe prejednávaneho prípadu, keďže také nahradenie by bolo nedôvodné a nedostatočné v tomto štádiu konania predovšetkým z materiálneho hľadiska s ohľadom na závažnosť stíhanej trestnej činnosti.

Sťažnostný súd k tomu uvádza, že na nahradenie väzby niektorým z inštitútov, ktoré upravuje Trestný poriadok, nie je právny nárok, ide len o možnosť, ku ktorej môže súd pristúpiť a takýto výklad je v súlade aj so znením čl. 17 ods. 1 ods. 2 a ods. 5 Ústavy SR a čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd musí pri rozhodovaní o nahradení väzby zvážiť, či intenzita zásahu do osobnej slobody obvineného S. R. tým, že je vo väzbe, nie je celkom zjavne neprimeraná k miere zvýšenia rizika, že nahradením väzby a prepustením obvineného na slobodu, obvinený môže uskutočniť konanie zakladajúce väzobný dôvod. Sťažnostný súd dospel k záveru, že inštitút dohľadu probačného a mediačného úradníka nie je spôsobilý objektívne minimalizovať prípadné konanie menovaného obžalovaného zakladajúce väzobný dôvod na takú únosnú mieru, aby bolo možné túto formu nahradenia väzby považovať za dostatočnú aj s poukazom na skutočnosť, že taký dohľad nie je vykonávaný nepretržite a reálne nemôže dostatočným spôsobom minimalizovať možnosť prípadného páchania trestnej činnosti obdobného charakteru, pre ktorú je obžalovaný stíhaný.

Sťažnostný súd sa po posúdení vyššie uvedených skutočností s rozhodnutím súdu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje a konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom a je vecne správne, pretože v prípade prepustenia obžalovaného S. R. z väzby na slobodu hrozí reálna obava, že by obžalovaný mohol páchať trestnú činnosť obdobného druhu, pre ktorú je stíhaný a súčasne požiadavka verejného záujmu na zabránení obžalovanému v prípadnom takom konaní jednoznačne prevažuje nad rešpektovaním jeho osobnej slobody.

Väzba obžalovaného S. R. má v uvedenej prejednávanej veci iba zaisťovaciu funkciu, nemá sankčný charakter a nie je v rozpore so zásadou primeranosti a zdržanlivosti resp. zásadou proporcionality (obžalovanému v prípade uznania viny hrozí reálne uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody) a je v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rovnako zaisťovací inštitút väzby v prejednávanej veci nie je v rozpore so zásadou prezumpcie neviny, keďže skutočnosť, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby neznamena, že táto osoba bude aj odsúdená, ale táto osoba sa iba zaisťuje na účely trestného konania z dôvodu zabránenia jej v určitom konaní. Väzba u obžalovaného doteraz nepresiahla, s ohľadom na okolnosti prípadu s poukazom, že predmetom trestného stíhania sú tri protiprávne skutky (vrátane zločinu), ani nevyhnutnú dobu jej trvania - obžalovaný je vo väzbe o niečo viac ako 6 mesiacov a tiež celková doba vykonanej väzby je v súlade s lehotami trvania väzby ustanovenými v § 76 ods. 6 Trestného poriadku. Sťažnostný súd posudzoval vec aj z pohľadu, či je konanie vykonávané v súlade so zásadou prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí (§ 2 ods. 6 Trestného poriadku), pričom nezistil také subjektívne prietahy v činnosti orgánov činných v trestnom konaní a po podaní obžaloby súdu, ktoré by boli v rozpore s touto zásadou a ktoré by mali za následok nutnosť prepustiť obžalovaného z väzby na slobodu.

Na základe uvedeného sťažnostný súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia, a preto sťažnosť obžalovaného S. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.